

Slangen en reptielen Sri Lanka

Veel Sri Lankanen geloven dat alle slangen giftig zijn en dat hun beet een mens kan doden. Ze geloven ook dat de beste slang een dode slang is. Dat is niet waar en ik hoop dat dit artikel enkele van die overtuigingen zal helpen veranderen.

Slangen zijn reptielen die behoren tot de categorie van hagedissen, kameleons, land- en watermonitors, krokodillen, schildpadden en schildpadden. Een slang wordt Sarapaya genoemd in Sinhala en Pambu in het Tamil. Er zijn 294 soorten slangen in de wereld en 96 zijn te vinden in Sri Lanka.

Hiervan zijn 50 soorten endemisch op dit eiland (alleen op dit eiland voorkomen).

Er zijn 13 soorten zeeslangen en 10 soorten blinde slangen in Sri Lanka. Sommige slangen zijn te vinden in alle delen van het land van de zeeën rond het eiland naar het hoogste punt Horton Plains. Sommige slangen zijn beperkt tot specifieke geografische en klimatologische locaties.

Python

Slangen variëren in kleurpatronen van saai tot sterk versierd. De sierlijke vliegende slang, Malsara in Sinhala, is bijvoorbeeld een heel mooie slang. Het kan niet vliegen maar glijdt met behulp van de membranen die het aan zijn twee kanten heeft. Slechts een paar soorten slangen zijn giftig en hebben een gif dat mensen kan doden. In feite zijn slechts 3 soorten goed voor 98% van de menselijke sterfgevallen in het land. De meeste slangen zijn vrij onschadelijk en niet agressief.

Wanneer een giftige slang zijn prooi bijt, wordt de prooi door de werking van het gif verlamd. Dit is de belangrijkste functie van het gif. Het gif helpt ook bij de vertering van zijn voedsel. Verschillende soorten slangen hebben gif van verschillende sterkte.

Slangen bijten mensen louter als een verdedigende maatregel. Ze zijn helemaal niet van plan mensen te consumeren. De reactie van het menselijk lichaam op het gif is afhankelijk van de sterkte van het gif van die specifieke slangensoort. Dit wordt zijn toxiciteit genoemd.

De sterkte van het gif is afhankelijk van de chemische samenstelling en de hoeveelheid in zijn gifklier op dat moment. Over het algemeen is de beet van een Russell's adder of Krait in staat om een mens te doden. Dit komt niet vaak voor, want over het algemeen gebruikt de slang heel weinig gif.

Green Pit Viper (*Trimeresurus trigonocephalus*)

The green Pit Viper

is een matig giftige slang endemisch in Sri Lanka. Het is een van de kleurrijkste en aantrekkelijkste slangen van Sri Lanka. Het is ook boom en nachtelijk, af en toe afdalen naar de grond op zoek naar voedsel. Deze trage pitadder wordt meestal aangetroffen op lage struiken tijdens de ochtenduren. Het wordt op grote schaal gedistribueerd in alle drie de klimaatzones van het eiland, met uitzondering van de hogere heuvels boven een hoogte van 1000 m en droge zones, terwijl het relatief vaak voorkomt in

graslanden en regenwoudgebieden met natte zones en af en toe in plantages. Het produceert levende jonge meestentijds tijdens maanden van juni-juli en meestal varieert een broed van 05 tot 30. Het heeft effectieve camouflage en maakt meestal elke poging om te ontsnappen en confrontatie te vermijden. Het gif kan behoorlijk krachtig zijn en kan af en toe fataal zijn. Daarom wordt behandeling en medische hulp aanbevolen. Meerderheid van green pit-adderbeten veroorzaken slechts uitgebreide zwelling en pijn.

Hoewel slangen afstotelijke wezens lijken die er slijmerig uitzien, zijn hun huidjes niet slijmerig aanvoelend. De meeste slangen kunnen goed zwemmen. Slangen zijn ledematenloos en bewegen zich over de grond door hun lichaam te laten golven. Verschillende slangen hebben verschillende methoden van voortbewegen. Ze worden geholpen door de brede buikschubben die ze bezitten. De schalen voorkomen dat de slang naar achteren glijdt en helpen ook om zichzelf vooruit te stuwten. Slangen vinden het moeilijk om op glas of in hoogglans gepolijste oppervlakken te bewegen.

Kraits worden gevonden in het Indiase subcontinent (inclusief Sri Lanka en Bangladesh) en Zuidoost-Azië (inclusief Indonesië en Borneo).

Het gif van de gewone krait bestaat voornamelijk uit krachtige neurotoxines, die spierverslaving veroorzaken. Analyserend kunnen we zien dat dit gif presynaptische en postsynaptische neurotoxinen bevat, die in

het algemeen de zenuwuiteinden nabij de synaptische kloof van de hersenen beïnvloeden.

Incidenten komen vooral 's nachts voor omdat kraits nachtdieren zijn. Regelmatig komt er weinig of geen pijn door een krait bite (Krait's beten zijn significant voor het induceren van minimale hoeveelheden lokale ontsteking / zwelling), en dit kan valse geruststelling aan het slachtoffer geven. Typische symptomen na een krait-bite zijn, hevige buikkrampen, vergezeld van progressieve verlamming. Aangezien er geen lokale symptomen aanwezig zijn, moet een patiënt zorgvuldig worden geobserveerd op tekenen van verlamming (het ontstaan van ptosis) en dringend worden behandeld met antivenom. Het is ook mogelijk om te beademen met behulp van apparatuur die beschikbaar is in ziekenhuizen. Als de dood optreedt, vindt dit ongeveer vier tot acht uur na de beet plaats. Doodsoorzaak is algemene ademhalingsinsufficiëntie, verstikking.

De weinige symptomen van gebeten zijn: de gezichtsspieren worden binnen een tot twee uur strakker, de patiënt kan mogelijk niet praten of zien en, indien onbehandeld, kan de patiënt binnen vier tot vijf uur sterven aan ademhalingsverlamming. Een klinisch toxicologisch onderzoek geeft een onbehandeld sterftecijfer van 70-80%.

Slangen hebben geen oogleden maar hebben een transparante schaal die het oog bedekt. De meeste slangen zijn roofzuchtig omdat ze levende soorten vangen voor hun voedsel. De meeste slangen voeden zich met dieren met een wervel of ruggengraat, maar er zijn enkele slangen die zich voeden met ongewervelde dieren. Sommige soorten slangen vangen hun

prooi en slikken ze terwijl ze nog leven. Er zijn andere soorten die gif in hun slachtoffers injecteren en hen doden voordat ze ze inslikken. De python verstikt zijn prooi door vernauwing. Slangen hebben geen oogleden maar hebben een transparante schaal die het oog bedekt. De meeste slangen zijn roofzuchtig omdat ze levende soorten vangen voor hun voedsel. De meeste slangen voeden zich met dieren met een wervel of ruggengraat, maar er zijn enkele slangen die zich voeden met ongewervelde dieren. Sommige soorten slangen vangen hun prooi en slikken ze terwijl ze nog leven. Er zijn andere soorten die gif in hun slachtoffers injecteren en hen doden voordat ze ze inslikken. De python verstikt zijn prooi door vernauwing.

Anslem de Silva, de bekende herpetoloog, zegt dat slangen hun prooi op zicht lokaliseren, met name de Green Vine Snake - Ahetulla, evenals via chemische aanwijzingen die worden verzameld met behulp van hun gespleten (gevorkte) tongen en naar voren worden gebracht naar een speciale sensorisch orgel op het dak van de mond, het Jacobson-orgel. Pit adders en pythons hebben naast dit orgaan thermische receptoren, ook bekend als labiale putten, die zich op of nabij hun lippen bevinden, die hen in staat stellen om de lichaamswarmte van warmbloedige prooi in duisternis te detecteren. De tong is aan de basis omhuld en wordt vaak in- en uitgeschud. Het lijkt een dodelijk delictwapen, maar is in feite vrij ongevaarlijk.

Slangen consumeren verschillende soorten voedsel, afhankelijk van hun grootte en hun leefomgeving. De grote pythons eten gevlekte herten en het kleinere geblaf en muizenhart, terwijl de kleine wormslangen kleine insecten en aardwormen eten. Voeden met muggenlarven is ook waargenomen.

De aan de grond levende slangen leven van een verscheidenheid van voedsel zoals de eieren van kippen en andere reptielen, ratten, andere knaagdieren, hagedissen en kikkers. Boom- of slangenbewoners eten hagedissen, vogeleieren en kikkers. Sommige slangen wachten en vangen hun prooi terwijl ze langskomen. Andere slangen jagen hun prooi na en vangen ze op. In Sri Lanka zijn de Kukri Snake (Oligodon-soorten) en Cat Snakes (Boiga-soorten) gespecialiseerd in het voeden van andere reptielen en vogeleieren.

Sommige slangen leggen eieren die op hun beurt uitkomen en jongen voortbrengen. Van deze slangen wordt gezegd dat ze oviparus zijn. Bijvoorbeeld de cobra, rattenslang, python enz. Sommige andere slangen zijn ovoviviparus doordat de eieren zich ontwikkelen in de maag van de moeder, die geen voedingsstoffen verschaft aan de zich ontwikkelende jongen. De voeding die het krijgt is alleen door de dooier van het ei. Er zijn andere slangen die levendbarend zijn, bijvoorbeeld de adders, uropeltids, ahetulla enz. Ze brengen levende jongen voort, maar het embryo krijgt voeding van de moeder, naast de dooier zijn slangeieren zacht geschild en ovaal of elliptisch.

Slangen werpen periodiek hun huid af. In de meeste gevallen kruipen ze simpelweg uit hun oude huid, die de schaal op elk oog omvat. Sommige slangen wrijven zich tegen een ruw oppervlak en schrapen hun huid af. Anderen gaan door een nauwe opening tussen twee stokken of stenen en pellen hun huid af. Dit afstoten van de huid wordt vervelling of slangenrui genoemd. De tijd tussen elke vervelling varieert met elke soort en soms tussen verschillende individuen van dezelfde soort. In sommige gevallen wordt de huid eenmaal per maand uitgescheiden, met een opbrengst van zes maanden bij andere soorten. Vlak voordat de huid wordt afgestoten, wordt de slang traag en dof gekleurd. Het kan niet goed zien, omdat de transparante schaal die het oog bedekt ondoorzichtig wordt. Na het vervellen is de nieuwe huid van de slang glanzend en helder en wordt de slang weer actief.

Gifslangen

De vijf meest giftige slangen in Sri Lanka zijn:

de **Cobra** (*Naja naja*) genaamd Naya in Sinhala en Nalla Pambu in Tamil,

Russell's Viper (*Daboia russelli*), Tith Polonga in Sinhala en Kannadi Virian in Tamil,

Common Krait (*Bungarus caeruleus*) Thel Karawalaya in Sinhala en Katu Viriyan in Tamil,

Sri Lankaanse Krait (*Bungarus ceylonicus*) Dhunu Karawalaya in Sinhala en Yettadi Virian

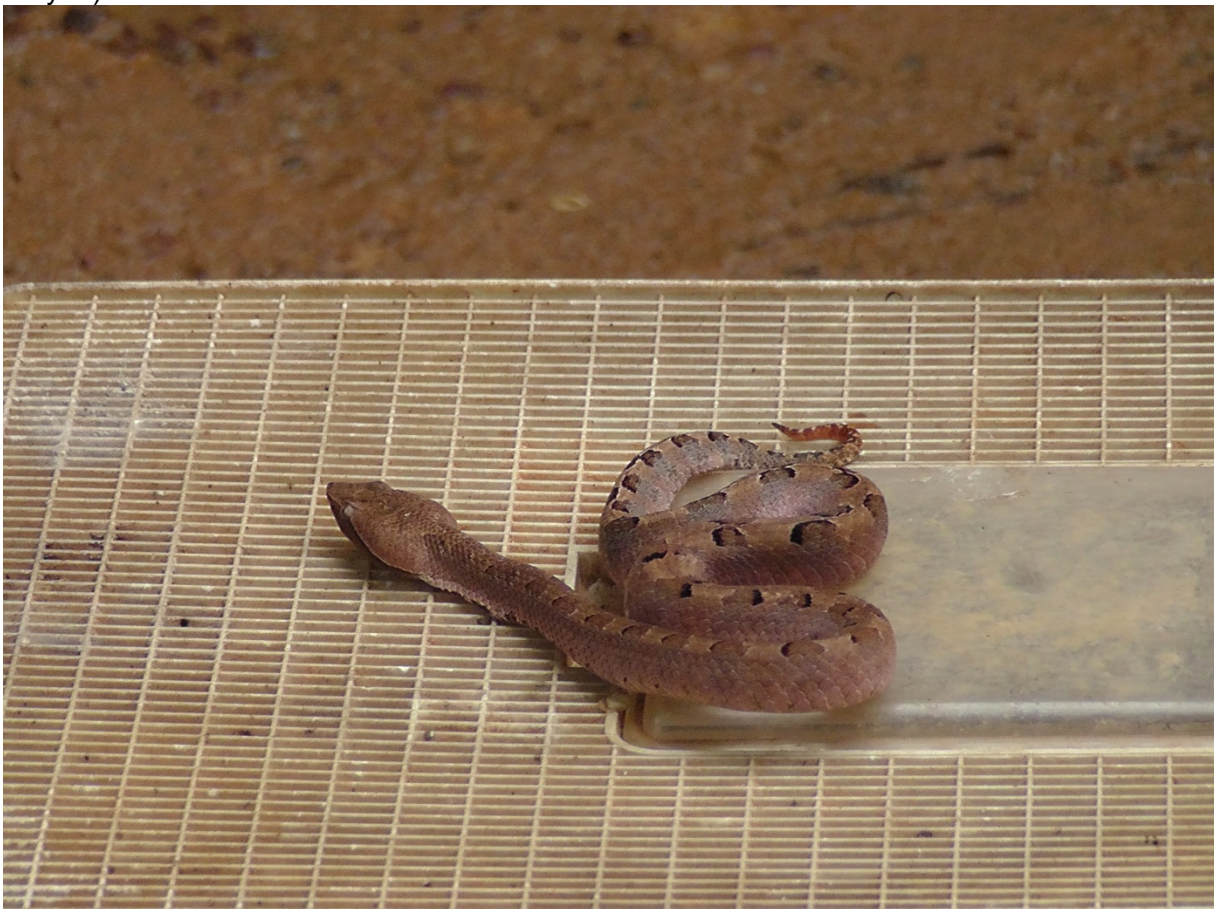

Saw-scaled Viper (*Echis carinatus*) . Veli Polonga in Sinhala en Suratti Pambu in Tamil.

Het gif van deze slangen kan een mens doden.

De Hump-nosed Viper (*Hypnale hypnale*) in Sinhala (Polon thelissa) en in Tamil (Kuzhi Viriyan)

Beten van *H. hypnale*, De Hump-nosed Viper, waarvan eerder gedacht werd dat ze onschadelijk waren, zijn nu bekend dat ze ernstige complicaties veroorzaken, zoals coagulopathie en acuut nierfalen (ARF). Als beten binnen een paar uur niet worden behandeld, kunnen beten mogelijk dodelijk zijn voor mensen. Hoewel het aanvankelijk niet was opgenomen in de lijst van zeer giftige slangen in Sri Lanka, wordt het nu beschouwd als zeer giftig en een van de medisch belangrijke giftige slangen in Sri Lanka en aan de zuidwestkust van India. Vanaf november 2016 wordt momenteel een antivenom ontwikkeld door het Costa Ricaanse Clodomiro Picado Institute en de klinische proeffase in Sri Lanka.

Green Pit Viper (*Trimeresurus trigonocephalus*) in Sinhala (Pala Polonga) en (Kopi Viriyan) in Tamil.

Het gif is voornamelijk hemotoxisch, waarbij slachtoffers ernstige pijn en zwelling van het gebeten gebied, oedeem en blaren en gelokaliseerde weefselnecrose hebben; de pijn van de wond kan enkele dagen aanhouden. Ptosis en lymfadenopathie vinden plaats. Ook bij sommige slachtoffers treden polyurisch nierfalen en elektrofysiologische hartdisfunctie op, maar er zijn geen doden gemeld. Het is een endemische soort in Sri Lanka en wordt op grote schaal aangetroffen in alle drie de klimaatzones van het eiland, met uitzondering van hogere heuvels en drogere gebieden, terwijl relatief meer voorkomt in vochtige gebieden met graslanden en regenwoudgebieden en af en toe in plantages van kardemom, cacao, koffie, en thee, van de lagere hoogten van 153 tot 1.800 m (502 tot 5.906 voet).

Sri Lanka wordt de familie Viperidae vertegenwoordigd door twee soorten zeer giftige echte adders en vijf soorten matig giftige pitadders. Alle leden van deze familie hebben relatief grote hoofden en stevige, vrij korte lichamen. De Green Pit Viper en de drie Hump-nosed adders hebben een speciaal orgaan dat de loreale put wordt genoemd tussen het neusgat en het oog aan beide kanten van het hoofd. Het is gevoelig voor IR (infrarood) straling, waardoor de slang warmbloedige prooi kan lokaliseren. De Russell's adder is een zeer giftige slang en staat erom bekend de langste giftanden van welke Sri Lankaanse slang dan ook te bevatten. De Saw-scaled adder is voornamelijk beperkt tot de kustgebieden van de

noordelijke, noordwestelijke en oostelijke droge zone en kan geluid produceren door schubben op de schaal. De Green Pit Viper is endemisch voor het land en de monsters in de natte zone en de droge zone vertonen een opmerkelijk verschil in het kleurenpatroon, waarbij de droge zone exemplaren veel saai van kleur zijn met minder zwarte aftekening. De Hump-nosed adders worden beschouwd als giftig, ernstige envenoming is mogelijk, dus zijn potentieel dodelijk! Deze kleine slangen (Hump-nosed adders) zijn goed voor het hoogste percentage slangenbeten in het land. Er zijn twee soorten gif dat slangen dragen. Het werkt op het zenuwstelsel en wordt een neurotoxisch gif genoemd. Deze vergiften tasten het zenuwstelsel aan en verlammen ook de spieren van het hart en / of het responsstelsel. Het gif van de cobra en de Kraits zijn neurotoxisch. Het andere type gif is hematoxisch en komt in het circulatiesysteem van het bloed en stolt het bloed. Het vernietigt ook de capillaire wanden.

Het gif van de krait is vier keer krachtiger dan dat van de cobra. Het gif van de Russell's Viper is hemotoxisch. Hoewel de dood van mensen die in conflict zijn met olifanten veel publiciteit krijgen in de media, overtreft dit aantal mensen de dood door slangenbeet. Gemiddeld worden jaarlijks 60 mensen door olifanten gedood terwijl aan de andere kant elk jaar ongeveer 1200 mensen sterven aan slangenbeet.

Enkele veelvoorkomende slangen

Python (*Python molorus*) -Pimbura in Sinhala en Malai pambu of Periya pambu in Tamil.

De python is de grootste slang op het eiland en groeit tot ongeveer 12-14 voet.

Het wurgt zijn prooi door zich rond het slachtoffer te wikkelen en het leven eruit te persen. Het voedt zich met zoogdieren zoals herten, vogels en soms reptielen zoals de leguaan (Varanus-monitor). Het vrouwtje, dat groter is dan het mannetje, legt een koppeling van maximaal 50 eieren en wikkelt zich eromheen en incubeert het.

Ze zijn op grote schaal verspreid over het eiland van de vlaktes van de droge zone tot de natte zone bergen. Ze worden ook veel gedood door onwetendheid.

Rat Snake (Ptyas mucosa) Garandiya in Sinhala en Sara Pambu in Tamil.

De Rattenslangen zijn de meest voorkomende slangen in Sri Lanka. Tijdens warm weer komen ze in woningen op zoek naar schaduw en een koele plek. Ze bewegen zich voornamelijk op de grond maar komen soms op de plafonds van huizen die op zoek zijn naar ratten die het grootste deel van hun voedsel vormen. Ze eten ook muizen, kikkers, kleine vogels en hagedissen. Ze zijn niet giftig. Het mannetje is groter dan het vrouwtje.

Het is de op een na grootste slang in het land en kan tot 12 voet groeien. Het vrouwtje legt eieren.

Koraalslangen

Deze slangen hebben een sterk gif maar zijn niet dodelijk voor de mens. Ze hebben Deze slangen hebben een sterk gif maar zijn niet dodelijk voor de mens. Ze hebben felgekleurde onderparts. Het gif wordt gebruikt om hun prooi te onderwerpen, die bestaat uit gekgos, hagedissen skinks en muizen.

Cat snakes

Kattenslangen - Mapila in Sinhala en Poonai Pambu in Tamil. Er zijn 6 soorten kattenslangen in Sri Lanka. Ze worden kat slangen genoemd vanwege de grote ogen die deze slangen hebben. Het zijn slangen die zich 's nachts verplaatsen. Hun beweging is traag. Ze voeden zich met kikkers, hagedissen en kleine vogels. Hun prooi is verlamd door het gif, dat ze dragen. Dit gif is onschadelijk voor mensen.

Vine snakes

Ahaetulla Green Whip Snake (*Ahaetulla nasuta*). Ahaetulla in Sinhala en Kannu Pambu in Tamil. Dit zijn dunne slanke slangen met lange puntige snuiten. Ze winden zichzelf op bomen zoals een wijnstok of een klimplant. Ze zijn lichtgroen van kleur, wat een effectieve camouflage maakt. Ze bevinden zich soms op ooghoogte van passerende mensen en hebben de reputatie dat ze naar menselijke ogen pikken. Dit is helemaal niet waar. Ze dragen

een mild gif dat vrij onschuldig is voor de mens.

Sea snakes

Er zijn 13 soorten zeeslangen te vinden in de kustwateren van het eiland. Zeeslangen, met uitzondering van één soort, brengen hun hele leven in zee door en komen niet aan land. Soms worden palingen in de zeeën aangezien voor zeeslangen.

Zeeslangen zijn extreem giftig, maar door hun schuwe natuur worden ze niet gemakkelijk aangetroffen en zelfs als ze worden tegengekomen zwemmen ze weg. Zeeslangen moeten echter, als ze worden aangetroffen, uiterst voorzichtig worden behandeld.

Raak de zeeslang nooit aan als ze in het net van een visser wordt gevangen. Zeeslangen hebben hun tanden in de voorkant van hun mond als de cobra. Zeeslangen zijn snelle zwemmers. De vrouwtjes zijn groter dan de mannetjes.

Zeeslangen zijn ovovivipaar omdat ze levende jongen hebben en daarom niet aan land hoeven te komen om hun eieren te leggen. Ze hebben ongeveer 3-8 jongen tegelijk. De uitzondering zijn de zeekuikens (*Laticauda* sp) die aan land komen en hun eieren leggen. Ze rusten ook op de kant.

Zeeslangen voeden zich voornamelijk met vis en viseieren. Zeeslangen worden vaak gevangen in de netten van vissers. Het einde van hun staarten is als peddels die hun beweging door het water vergemakkelijken. Hoewel zeeslangen zeeleven zijn, zwemmen sommigen de rivier op met de getijbeweging van de zee.

Blind snakes and Earth snakes

Blinde slangen en aardslangen zijn geheimzinnige burrowers met lichamen van uniforme dikte en stompe hoofden en staarten. In Sinhala staan ze bekend als Kana ulla en Bimmulla en Manallai Pambu in het Tamil. Ze hebben een slecht zicht, maar lijken extreem lichtgevoelig en vermijden blootstelling aan zonlicht.

Ze zijn allemaal niet-giftig en volledig ongevaarlijk, en vertrouwen op hun cryptische gewoonten om te ontsnappen aan detectie. Wanneer ze worden vastgepakt, kunnen velen een stof uitstoten met een aanstootgevende geur, van hun klieren nabij hun cloaca, die zich aan het einde van het anale kanaal bevindt.

Blinde slangen zijn insectenetters die zich voornamelijk voeden met wormen uit de aarde en met termieten en de eieren, larven en poppen van mieren. Aardeslangen zijn felgekleurd en geven een shot-effect af wanneer zonlicht op hen speelt. Ze zijn ongeveer anderhalf lang. Ze zijn bedekt met kleine schubben, die glad en rond zijn.

Hun ogen zijn bedekt met schubben zodat ze vrij ondergronds kunnen bewegen. Hun staarten eindigen abrupt in een plat schild en geven de indruk dat ze zijn afgesneden met een mes. Het uiteinde van de staart heeft een aantal kleine doorns. Hun voedsel bestaat uit wormen, kleine larven enz. die in de grond worden gevonden. Deze slangen lijken de voorkeur te geven aan donkere gebieden, waarschijnlijk omdat het gemakkelijk is om door de zachte aarde te graven. Ze lijken nachtdieren te zijn, omdat ze 's nachts gemakkelijk te vinden zijn en ook nadat het geregend heeft.

Algemeen

Het is belangrijk slangen te behouden omdat ze een belangrijk onderdeel van onze ecosystemen zijn. Ze spelen een belangrijke rol om de balans van de natuur te bewaren.

Landbouwkundigen hebben zich gerealiseerd dat slangen een belangrijke rol spelen bij de bestrijding van landbouwoongedierte. De verliezen na de oogst in padië, die in het hele land wordt gekweekt en die ons hoofdvoedsel is, bedraagt maar liefst 15%. Dit komt voornamelijk door ratten die de opgeslagen korrels consumeren.

Slangen, met name cobra's, Russells adders en rattenslangen, jagen op de ratten in de velden, voornamelijk in de geogste rijst, die vóór het dorsen wordt opgestapeld, en in de opslagplaatsen en daardoor hun populaties sterk verminderen.

Als er geen grote aantallen slangen zijn, zal de populatie van ratten snel toenemen en niet alleen zullen er zware landbouwverliezen in de plattelandsgebieden zijn, maar ook problemen in stedelijke gebieden. Er zijn veel mythen en legendes over slangen. Sommigen hebben een element van waarheid en sommige zijn helemaal niet waar. De meeste van deze mythen zijn van generatie op generatie doorgegeven.

In de begintijd was er heel weinig wetenschappelijke kennis en daarom werden verhalen en geruchten mythen en legenden en soms werden ze als feiten beschouwd. Het is zeer noodzakelijk om bewustmakingsprogramma's uit te voeren, vooral voor schoolkinderen, zodat ze een wetenschappelijke kennis krijgen van de slangen waar valse mythen, overtuigingen enz. worden verdreven.

Dit zou hen meer geneigd maken naar slangen in een ander licht te kijken en niet bereid te zijn om een slang te doden zodra men wordt waargenomen. Het boek 'Snakes and Other Reptiles of Sri Lanka' van Indraneil Das en Anselm de Silva is een goede handleiding voor beginners om slangen te identificeren.

Fringed Ornamental Tarantula

Alle tarantula's hebben indrukwekkende tanden om ons mee te laten schrikken, de meeste zijn niet gevaarlijk en geven hun slachtoffers niets meer dan een beet die lijkt op een wespensteek. Het gif van de Omzoomde Siertarantula is echter veel erger omdat het coma kan veroorzaken en intense pijn kan veroorzaken. Deze onvriendelijke spin waarschuwt niet voordat hij aanvalt en aarzelt niet, wat het erg gevaarlijk maakt, vooral omdat het wordt gezien als een geweldig display-huisdier.

Watermonitor

In Sri Lanka wordt de watermonitor (Kabaragoya) als giftig en gevaarlijk beschouwd wanneer hij wordt geconfronteerd, terwijl de Bengaalse monitor (Thalagoya) als onschadelijk en tamelijk weerloos wordt beschouwd. Landmonitorvlees wordt als eetbaar beschouwd (vooral door inheemse Veddah- en Rodiya-mensen) terwijl watermonitorvlees dat niet is. Het doden van een landmonitor wordt meestal als een laffe daad beschouwd en wordt vaak naar folklore verwezen samen met andere onschadelijke reptielen zoals de Rat Snake

De mogelijkheid van gif in het geslacht *Varanus* wordt veel besproken. Eerder dacht men dat gif uniek was voor *Serpentes* (slangen) en *Heloderma* (giftige hagedissen). De nawerkingen van een *Varanus*-bite werden vermoedelijk te wijten aan alleen orale bacteriën, maar recente studies hebben aangetoond dat gifklieren waarschijnlijk aanwezig zijn in de monden van verschillende, zo niet alle soorten. Het gif kan worden gebruikt als verdedigingsmechanisme om roofdieren af te weren, voedsel te verteren, mondhygiëne te ondersteunen en mogelijk te helpen bij het vangen en doden van prooien. *Varanus salvator* is nog niet specifiek getest, maar de beten zullen waarschijnlijk consistent zijn met de giftige beten van andere varanid hagedissen.